

[Waldorff]

graffen, som man siger er god nok. Det kan være af taktiske hensyn. Jeg mener i høj grad, det er et diskussionsspørgsmål, om den er god nok, den formålsparagraf, for vi kan jo se, hvordan den bliver fortolket. For det første er der problemet omkring alsidighed. Hvad er alsidighed? Den bliver i øjeblikket brugt til at lamme den enkelte udsendelse, sådan at man forsøger at presse de fleste mulige modstridende synspunkter ind i den enkelte udsendelse. Det fører ikke til alsidighed, det fører til tandløshed, konformitet; det bliver en uinteressant radio først og fremmest.

Vi mener ikke, man skal forsøge at afbalancere den enkelte udsendelse. Vi mener, man skal lave ensidige, markante, levende og provokerende udsendelser. Alsidigheden skal ligge i det samlede program, i den samlede programvirksomhed. Det mener jeg skal ind i forbindelse med formålsparagraffen.

Det andet spørgsmål kan jeg ikke nå, det er spørgsmålet om fortolkningen af den almenhed, man skal nå. Jeg mener, det er principielt forkert, at man skal forsøge at nå alle med en udsendelse. Det er bl. a. noget af det, diskussionen står om i dag.

Men vi er som sagt enige i nogle af de overordnede styringsprincipper.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal takke ordførerne for den forholdsvis positive behandling, vores forslag har fået. Det har været nævnt, at vi ligger tæt op ad forskellige forudgående radioforslag, og det er da rigtigt, der er sammenfald med nogle. Det har vi da ikke været kede af, fordi vi mener da, at der i en lang række af de forslag, der er fremsat, har været gode ting.

Det afgørende for os har været, at f. eks. Danmarks Radios monopolvirksomhed skal fastholdes, at man skal forsøge at leve op til den alsidighed, som omtales i formålsparagraffen, hvad vi ikke mener at det nuværende radioråd med dets sammensætning har mulighed for. Endelig har vi ønsket at nedprioritere den politiske eller partipolitiske indflydelse.

Jeg vil da godt give de ordførere ret, som siger her, at man kan ikke luge en forsamling fri for politiske mennesker eller mennesker, der tænker politisk. Så snart de beskæftiger sig med samfundsforhold af den ene eller

anden karakter, vil de selvfølgelig altid have politiske holdninger osv. Vi kan altså ikke, uanset hvordan vi snor os, lave et radioråd – eller en hvilken som helst anden forsamling her i samfundet – uden at der er politiske interesser og særinteresser, som vil spille en rolle i det. Men det er vel også det, der giver debatten i et demokrati, at man har forskellige holdninger, og det er det, vi er interesserede i at fastholde ved både at have politisk indflydelse på radioen og samtidig få disse folkelige organisationer ind i billedet, som vi mener kan tilføre radioen eller radiorådet og debatten derinde adskilligt. Når vi vil oprette et repræsentantskab og have et meget snævert radioråd, så er det, fordi vi har kigget på, hvordan det foregår i dag. Når man har siddet i det nuværende radioråd og behandlet administrative og personalemæssige sager, så skifter man lige pludselig kasket og er programkritisk udvalg, og så får den ellers hele armen med forskellige særinteresser, der skal varetages. Jeg er helt sikker på, at offentligheden har indtryk af, at hvad der foregår i dette radioråd i dag, det er, at der føres en hetz mod de ansatte i Danmarks Radio. Det er ikke ved siden af at bruge ordet selv-censur. Desværre en selv-censur i negativ betydning, som egentlig lammer medarbejderne i at udføre et arbejde. Godt nok må de inden for deres eget område være kritiske, altså selvkritiske, men det lammer dem, at de ved, at radiorådet i dag simpelt hen fører en hetz, hvor man prøver på at angribe holdninger. De ved, at hvert ord, der bliver sagt i radioen, bliver tappet på lydband rundt omkring, og at de til enhver tid kan hænges ud. Vi er modstandere af, at man kan føre den politik.

Derfor så vi gerne et radioråd på 11 medlemmer. Vi skal ikke være fanatiske med hensyn til det tal; vi vil da også gerne nøjes med 9, som de radikale har nævnt. Radiorådet skal beskæftige sig med det, som en direktion i en virksomhed beskæftiger sig med, nemlig økonomi, personaleforhold osv. Vi ønsker en temmelig stor medarbejderrepræsentation, fordi det er et virksomhedsanliggende: hvordan fungerer denne virksomhed internt, og hvordan får vi bedst muligt denne virksomhed til at fungere? Det er jo det, det handler om.

Vort forslag er begrundet i almindelige virksomhedsdemokratiske tanker. Mange borgerlige partier har det på programmet,